

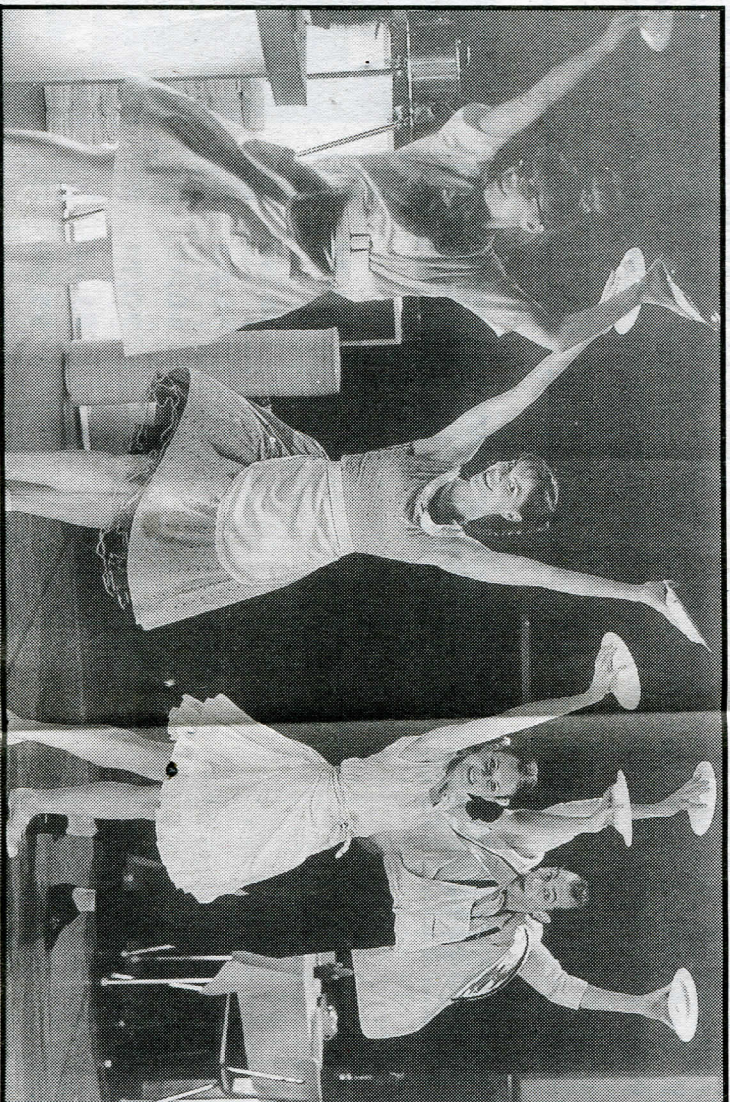
Unieke Zaken boeit jong publiek met snelle en komische produktie

SCHAGEN. Scagontheater. Stichting Unieke Zaken uit Alkmaar met 'Hotel'. Met Peter Bolten, Merel van Gaalen, Susanne Middelberg en Mirjam Morsch (spel), Raymond Scott (muziek), Peter Bolten en Mirjam Morsch (vormgeving) en Jan Langedijk (bindregie). Gezien op 15/11.

Hoe houdt je een groep kinderen een uur lang geboeid bezig? Dat zal menig opvoeder zich soms wanhopig afvragen. De theatergroep Stichting Unieke Zaken slaagde er echter zonder problemen in een bijna vol Scagontheater (99 plaatsen) van de eerste tot de laatste minuut te boeien met het non-verbale spektakelstuk 'Hotel'. Hoewel de ene scène de kinderen meer aansprak dan de andere, genoot het jonge publiek met volle teugen van de activiteiten van de hotel eigenaar en zijn dochters.

Unieke Zaken richt zich sinds 1990 op het maken van bewegings- en danstheater voor de jeugd. 'Hotel' is geschikt voor kinderen vanaf ongeveer zes jaar, maar spreekt ook volwassenen aan. Er wordt geen woord in gesproken (behalve een paar kreftjes die worden geslaakt), er zit enorm veel beweging in, muziek en humor spelen een belangrijke rol en er wordt zo nu en dan gedaan.

Abstracte dingen komen niet in de produktie voor. Het ver-

□ Het jonge publiek genoot gisteren met volle teugen van de humoristische produktie 'Hotel'.

haal is simpel, maar absurd. 'Hotel' gaat over een vader die met drie dochters een hotel aan de rand van de wereld runt. Er zijn nog nooit gasten geweest, maar het vertal verwacht dat dat ieder moment kan gebeuren. Daarom wordt het hotel elke dag in orde gemaakt, op

een steeds absurdere wijze.

Naast het wachten op een gast, loopt er nog een rode draad door het verhaal. Vader en dochters zitten elkaar constant in de haren, wat voor een hoop spektakel zorgt. Spektakel dat meteen door het jonge publiek werd opgepakt en

waarvan zichtbaar werd genoten. Geren, gevlieg, een omvallende stapel borden, een tafel op z'n kant: het kan gewoon niet mooier. Vooral kinderen weten dergelijke slapstick te waarderen. Want als er veel gebeurt, krijg je niet de kans je te vervelen.

Unieke Zaken weet dat ook. Vandaar dat de groep de vaart er flink inhoudt. Maar er is ook ruimte voor vertederende momenten. Zoals de scènes waarin een van de dochters en haar muis centraal staan. Het geknuffel met het diertje leverde de nodige oh's en ah's op. En de vraag of het muisje nu echt is of niet. Helemaal droevig wordt het als blijkt dat het muisje het kokkerellen (compleet met vlam in de pan) van pa niet heeft overleefd. Maar het publiek zet zich daar snel overheen als de muziek aanzwelt, de kopjes door de lucht vliegen en vader het zijn dochters weer niet gemakkelijk maakt. En andersom trouwens ook niet.

De Jeugdtheatergroep, die Stichting Unieke Zaken naar Schagen haalde, hoefde gisteren niet over gebrek aan belangstelling te klagen. Toch is het voor de organisatie elke keer weer spannend hoeveel kinderen er op een voorstelling afkomen. Soms is het Scagontheater nog niet tot de helft toe gevuld, terwijl de Jeugdtheatergroep vaak met leuke produkties komt. En gezien de wijze waarop kinderen van een voorstelling genieten, moet toch aangeven dat de interesse er wel is.